

“Senyor, si voleu, podeu guarir-me”

No ho dubtis: el cor ha estat creat per a estimar. Fiquem, doncs, Nostre Senyor Jesucrist en tots els nostres amors. Si no, el cor buit es venja, i s'omple de les baixeses més menyspreables. (Solc, 800)

8 d'abril

Com ens hem de dirigir a Ell, com li hem de parlar, com ens hem de comportar? La vida cristiana no es compón de normes rígides, perquè l'Esperit Sant no guia les ànimes en

massa, sinó que a cada una, infon aquells propòsits, inspiracions i afectes que l'ajudaran a percebre i a complir la voluntat del Pare. Tot i així, penso que en moltes ocasions el nervi del nostre diàleg amb Crist, de l'acció de gràcies després de la Santa Missa, pot ser la consideració que el Senyor és, per nosaltres, Rei, Metge, Mestre, Amic. (...)

És Metge i guareix el nostre egoisme, si deixem que la seva gràcia penetri fins al fons de l'ànima. Jesús ens ha advertit que la pitjor malaltia és la hipocresia, l'orgull que porta a dissimular els propis pecats. Amb el Metge és imprescindible una sinceritat absoluta, explicar enterament la veritat i dir: *Domine si vis, potes me mundare*, Senyor, si voleu -i Vós ho voleu sempre-, podeu guarir-me. Vós coneixeu bé la meva feblesa; sento aquests símptomes, pateixo aquestes altres debilitats. I li ensenyem simplement les nafres; i el

pus, si n'hi ha. Senyor, Vós que heu guarit tantes ànimes, feu que en tenir-vos en el meu pit o que en contemplar-vos en el Sagrari, us reconegui com a Metge diví. (És Crist que passa, nn. 92-93)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/dailytext/senyor-si-
voleu-podeu-guarir-me/](https://opusdei.org/ca-es/dailytext/senyor-si-voleu-podeu-guarir-me/) (03/03/2026)